

Večernik

Leto V. (XII.), šte. 35

Maribor, petek 13. februarja 1931

»JUTRA«

Izhaja razun nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409
Velja mesečno, prejeman v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Telefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu
Oglase sprejema tudi oglasni oddelček »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

Dvorezni nož

Vsem nam je še v dobrem spominu, kako so v pokojni Avstriji Nemci rekrutirali učence za razne državne nemške in pa šulferajnske osnovne šole v naših krajih. Vsem uslužbencem nemških podjetij se je enostavno dekretiralo, da je njihov občevalni jezik nemški in da vsled tega morajo njihova deca kot nemška v nemške šole. To je bil najvažnejši del germanizacijskega sistema.

Naši Nemci svoje taktike niso opustili. Članki v raznih inozemskih nemških revijah o nemškem značaju bivše Spodnje Štajerske so jasen dokaz, da se nemška mentaliteta v ničemer ni spremenila. Zakaj popolnoma isto mišljenje glede našega mariborskega okrožja, kakor prof. Maull — ali kakorkoli se že imenuje »temeljiti« nemški znanstvenik! —, da je namreč naša pokrajina samo poslovenjena nemška dežela, imajo še danes tudi naši takozvani Nemci. Najjasnejše so to dokazali povodom izleta nemških »novinarjev« pred dvema ali tremi leti, ko so tem ljudem na ptujskem polju skušali dokazati gornjo tezo na dejstvu, da je neki kmet, ki se je pri vojakih slučajno naučil v bivši avstrijski vojski nekaj nemških besed, tolkel z njimi nemški, dočim njegov otrok ni znal besedice nemški. Vidite, tako so naši mariborski nemški učenjaki dokazovali gostom iz Nemčije, to je poslovenjena nemška rodbina. Mentaliteta naših Nemcev je ostala — avstrijska.

In ti naši Nemci skušajo sedaj doseči čim več nemških šol. Nikdar nismo bili nasprotniki tega, da se da nemškim, res pristno nemškim otrokom povsod, kjer je zakonito število podano, možnost pouka v snovnih šolah v njihovem maternem jeziku. Toda le predobro so nam zopet v spominu slučaj iz Celja, Maribora itd. izza zadnjih let, ko so Nemci potom svojih emisarjev skušali rekrutirati zadostno število »nemških« otrok za nemške osnovne šole, pa je med temi rekrutiranimi otroci bila polovica otrok slovenskih staršev, ki so pod moralnim pritiskom nemških delodajalcev pljunili na svoje slovenske matere in vpisali svoje deca v nemške šole.

Inozemski nemški listi so tekom zadnjih tednov ponovno objavili vesti o novi naredbi našega ministrstva prosvete glede nemških manjšinskih šol. Posebej so pri tem povdarjali, da bo v tej naredbi tudi določeno, da bo glede sprejema v nemške šole merodajna le odločitev staršev in da sprejem ne bo več vezan na oblastno ugotovitev, ali je otrok res od nemških staršev ali ne. Ne vemo, kako daleč je s to ministrov naredbo in ali gornje trditve nemškega časopisja odgovarjajo resnici. Ako bi pa odgovarjale, bi to dokazovalo popolno nepoznavanje prilik v naših krajih, in bi taka naredba odprla Nemcem široko pot za nadaljevanje svoje predvojne germanizacijske politike. Saj vemo prav dobro: k delavcu tovarnarja X. ne bo šel tovarnar sam, da mu zabiči naj otroka

Iz dežele političnih umorov

MAKEDONSKI REVOLUCIJONARNI ODBOR SE HOČE SILOMA IZNEBITI VSEH SVOJIH POLITIČNIH NASPROTNIKOV.

SOFIJA, 13. februarja. Nasprotstva med pristaši makedonskega revolucionarnega odbora in ostalimi strankami postajajo od dne do dne hujša. Politični umori in uboju so na dnevnem redu in položaj v državi postaja vedno bolj zamotan.

Včeraj sta bila izvršena zopet dva umora s političnim ozadjem. Policijski uradnik Mejdanov je ustrelil v Sofiji 30letnega poročenega železniškega uradnika Angela Cvetkova, o drugem umoru pa dosedaj še manjkajo natančnejši podatki. Policijski organi so izvršili zadnje čase že celo vrsto umorov, kar je pač najboljši dokaz, kako slabe temelje ima pravni red in kako slaba je javna varnost. V Trnovu so našli državnega

tožilca Georgijeva mrtvega. Bil je pristaš makedonskega komiteja in se zato domneva, da je bil umorjen iz maščevanja. Uradno poročilo sicer pravi, da je izvršil samomor, čeprav ni bilo za to niti najmanjšega povoda.

V zvezi s tem poroča časopisje, da se odpira bolgarski prestolici zelo slaba bodočnost. Javno se že govori o tem, da pripravljajo makedonski revolucionarji neke vrste šentjernejsko noč, da na najenostavnejši način enkrat za vselej obračunajo s svojimi političnimi nasprotniki. Gospodarsko življenje v mestu je zastalo in čim se zmrača, gleda vsakdo, da pride čimprej domov, ker ni nikdo več varen svojega življenja.

Češkoslovaška in slovanski jug

ZANIMIV ČLANEK UGLEDNEGA PRAŠKEGA LISTA.

PRAGA, 13. februarja. Tukajšnja »Narodna Politika« objavlja pod naslovom »Gospodarski odnošaji s slovanskim jugom« zanimiv članek, v katerem pravi med drugim:

Ako bo gospodarsko sporazumevanje Češkoslovaške z Jugoslavijo končalo ugodnejše nego je spočetka kazalo, bo treba začeti z Jugoslavijo nove gospodarske odnošaje. Češkoslovaške oblasti imajo v svojem delu jasno linijo. Tudi s strani Jugoslavije pričakujemo več vzajemnosti napram našim ljudem. Jugoslavija je na najboljšem potu, da osvoji gospodarski Solun ali popolnoma ali vsaj znaten del v njem. S tem se bo otvorila po Donavi tudi češkoslovaškemu blagu cenena in dovolj hitra pot v Malo Azijo in Egipt. Grška, ki ne potrebuje Soluna, ker ima dovolj luk, se brez motivacije upira gospodarski in trgovski ekspanziji Jugoslavije in s tem ško-

duje tudi Češkoslovaški v njenem izvozu na vzhod. Tudi z Bolgarsko moramo okrepiti zveze. V tem pogledu je Češkoslovaška mnogo zanemarila. Italija obavlja v Bolgariji velike investicije. Mi pa smo celo zapustili svojo Masarykov dom v Sofiji, dasi imamo v Bolgariji močno kolonijo. Sedanjí bolgarski poljedelski minister Vasiljev je študiral v Pragi in je dober prijatelj češkega naroda. Rad bi navezal s Češkoslovaško tesnejše kulturne in gospodarsko-trgovske stike. Rabi mnogo strojev iz Češkoslovaške za intenziviranje bolgarskega poljedelstva. V zameno bi Češkoslovaška lahko kupovala del svojih potreb na tobaku v Bolgariji.

Čehi in Slovaki — končuje list — bi morali delati na slogi Jugoslovanov in Bolgarov. Tako bi osigurali jačje trgovsko prodajno tržišče za Češkoslovaško na slovanskem jugu.

Velike izpremembe v češkoslovaški diplomaciji

PRAGA, 13. februarja. Kakor poroča časopisje, bodo prihodnje dni izvršene velike izpremembe v češkoslovaški diplomaciji. Velika večina poslanikov bo premeščeni, med njimi poslaniki v Rimu, Berlinu, Madridu, Tokiju in Ankari. Tudi londonski poslaniški svetnik, Jan Masaryk, sin predsednika češkoslovaške republike, bo premeščen.

Pred razpustom narodno-socialistične stranke

BERLIN, 13. februarja. V vseh večjih mestih se opaža ostro postopanje z narodnimi socialisti. Od včeraj popoldne se vrše nepretrgoma hišne preiskave v strankinih prostorih in je policija zaplenila vse listine, ki so deloma zelo obte-

žilne. Razširjajo se vesti, da se vlada resno bavi z načrtom razpusta narodno-socialistične stranke, ki razvija veleizdajalsko gibanje. Akciji vlade so se pridružili tudi katoliški škofje, ki so izdali pastirsko pismo, v katerem katoličanom najstrožje prepovedujejo udeleževanje v narodno-socialističnem gibanju. Hitlerjevemu pristašem je prepovedan dostop v katoliške cerkve v skupinah ali celo v uniformah.

Roparski umor

VELIKI BEČKEREK, 13. februarja. Preteklo noč so neznaní zločinci vlomili v hišo hotelirja Pavla Majdeka, umorili njegovo ženo, njega smrtno nevarno ranili, ukradli več stotisoč dinarjev v gotovini in razne dragocenosti in nato izginiti brez sledu. Hotelirjevo soprogo so našli davi mrtvo. Majdeka pa s prerazanim vratom in je njegovo stanje brezupno.

Svarimo, resno svarimo merodajne kroge pred takšnim načinom rešenja tega vprašanja, ki bi v naših pokrajinah bil strupen dvorezni nož, kateri bi rezal v naše živo narodno meso in zastrupljal našo živo narodno kri.

Popravek rodbinskih imen

Ljubljana, 12. februarja.

Še danes najdemo vsepovsod, da se uporabljajo pristna slovenska imena, pisana v spakedranih oblikah, ki so bila ali posameznikom vsiljene za časa tujege gospodarstva, ali so jih dotične osebe podedovale od prednikov.

Novi zakon o osebnih imenih od 19. februarja 1929 za bodoče praviloma ne dopušča več vpisovanja rodbinskih imen v pogrešnem pravopisu in ne more se n. pr. več vpisati ime »Potočnik« s »Potschnigg«, ker je slovenski izvor tega imena brezdvomen.

V tem oziru določa namreč čl. 25 zakona izrecno, da mora vpisati vodja matičnih knjig rodbinsko ime skladno s pravili srbskega, hrvatskega ali slovenskega pravopisa, če bi se ob vpisu rojstva v matično knjigo glede na predpise čl. 23 istega zakona moralo ime vpisati po starem pravopisu ali pa ime srbskega, hrvatskega ali slovenskega izvora zoper pravila pravopisa teh jezikov.

Zakon o imenih dopušča v čl. 27 tudi, da se rodbinska imena tujege porekla pišejo po pravilih fonetike kakor n. pr. »Pfeifer«: »Fajfar« itd.

Da bi imeli prizadeti priliko, na kolikor mogoče enostavni način spraviti pisavo rodbinskih imen v sklad s predpisi zakona o imenih, je zakonodajalec v čl. 41 dopustil prehodno dobo 2 let, da se popravki imen izvrše že z odobritvijo občupravnih oblastev prve stopnje (sreskih načelnikov, starešin sreskih izpostav, mestnih načelnikov), med tem ko praviloma odobruje izpremembe imena le ban.

Prizadeti se s tem opozarjajo, da rešujejo prošnje za popravke rodbinskih imen prvostopne upravne oblasti v lastnem delokrogu le še do vštete 26. t. m. ter je v njih lastnem interesu, da se tozadevne vloge še pravočasno vložijo.

Prošnje morajo vložiti rodbinski očetje za sebe, ženo in mladoletne otroke: če ni očeta, pripada ta pravica materi oziroma varuhu, polnoletni otroci pa morajo zaprositi samostojno za popravek rodbinskega imena in sicer v vsakem slučaju pri pristojnem zgoraj omenjenem občupravnem oblastvu, v čegar področju se nahaja krstna knjiga, v kateri je prizadeta oseba vpisana.

Prošnje se morajo kolekovati z Din 5 ter jim je priložiti 20 Din kolek za rešitev, rojstne liste vseh članov rodbine oziroma dotične prizadete osebe ter domovnica prošilca iz novejšega časa.

Končo se pristavlja, da se morejo zgoraj navedeni popravki zahtevati tudi še po 26. februarju 1931 in sicer z istotakimi vlogami, kakor zgoraj navedeno in istotako potom občupravnih oblastev prve stopnje, ki jih imajo predložiti v rešitev banski upravi.

Aretiran

je bil sinoči mesarski pomočnik Fajdiga, ki je predvčeraj z Osetovega tovarnega avta sunil zaboj sladkorja. Ker je dejanje priznal, so ga izpustili, zagovarjati pa se bo moral pred sodiščem.

Vlomna tatvina.

je bila sinoči krog 18. izvršena v mesnici mesarja in hiš. pos. Franca Krauta v Rajčevi ulici. Tat je prišel v mesnico s ponarejenim ključem, vlomil v mizni predal in odnesel krog 50 šilingov ter 15 do 20 bankovcev po 10 Din. Za storilcem še ni sledu.

M. Zovanc

V senci jezuita

Zgodovinski roman, 66

Prijatelj ni, to se vidi, Tudi sluga ni. Sokrivec je.

»Napolitanec Tito« zamrmra Monklar. Čudna prikazen je ta »Napolitanec Tito!«

Pred nekaj leti je prišel iz Italije in se nastanil v bližini Luvra, v majhni prodajalni, nad katero je kmalu obudil pozornost mimogredočih šop zelišč, obešenih na dolgi palici.

Par radovednežev je vstopilo in ga vprašalo, kaj pomenijo ta zelišča.

Tito je odgovoril, da jih je prinesel iz daljnih dežel in da zdravijo sleherni bolezni.

Po tej izjavi je bila trgovina več tednov neprestano polna.

Nato se je mahoma izpraznila.

Od časa do časa je Tito obnovil zelišča, ki so visela nad njegovo trgovino. Toda nihče ni prišel več kupovat.

Vse se je ogibalo prodajalne, kakor da je okužena. Vzrok ni bil to, da Titova zelišča ne bi bila pomagala.

Tito je prodajal še nekaj drugega, in tega so se bali ljudje.

Prodajal je smrt.

Ovadili so ga velikemu profosu, ki ga je pozval k sebi.

Živa duša ni izvedela, kaj sta se zmenila med sabo ta dva moža. Toda Tito se je vrnil v svojo trgovino z mirnim usmevom na ustnicah, in gospoda ga ni vznemirjalo več.

Ogorčenje ljudstva je dobilo drugo obliko. Zasmrnavali so ga na ulici in ga preganjali s palicami in kamenjem.

Tito se ni pritoževal. Počakal je.

Kmalu nato je izbruhnila med otroci v tistem delu mesta čudna, nalezljiva bolezen.

Najslavnejši zdravniki niso vedeli, kakšno ime bi ji dali.

Troje otrok je umrlo zanj.

Od tistega dne so pustili lečnika pri miru.

Sicer pa so se odpirala vrata njegove prodajalne redkokedaj podnevi. Pač pa se je zgodilo ponoči tuintam, da so slišali sosedje previdno trkanje na oknice.

Tito je pogledal skozi linico in šel nato odpirat.

Poseti teh ponočnih odjemalcev so morali biti brez dvoma jako dobičkanosni, zakaj pravili so ljudje, da ima naložene pri bankah ogromne vsote.

Majhne rasti, brez opredeljene starosti, s črnimi lasmi, gladko počesanimi po temenu, poševnim čelom, brezbradim licem, ostrimi in hkrati plahimi očmi, tenkim, koščnim nosom, gibčnimi, drobnimi, dolgimi in živalskimi rokami, šepast na eni nogi — po vsej svoji zunanosti bi bil Napolitanec Tito smešen, če ne bi bil vzbujal strahu.

Ako si ga pogledal, si čutil pred seboj nekakšno zlo naravno moč.

»Ali ne motim gospoda velikega profosa,« je vprašal z jasnim glasom.

»Nikoli me ne motiš, Tito, ker mi prineseš vselej kakšno novico.«

Tito je uprl roke v hrbtnik bližnjega stola in poškilil s strani na svojega sobesednika.

»Današnja novica je jako važno.«

Govoril je počasi in razločno odsekaval besede.

Oster opazovalec bi bil videl na prvi mah, da jih prodaja za suho zlato.

»Govori torej!«

»Čuden poset sem imel sinoči, ki bo vekomaj v čast moji skromni štacuni.«

»Ali je bil kdo z dvora?«

»Bila je oseba, ki je — ali je vsaj bila — nekoč — vsemogočna na dvoru.«

Gospod De Monklar mu ni zastavil novega vprašanja. Izsledovati skrivnosti je bila ena izmed njegovih redkih zabav.

»Kdo je bil to... Ženska?«

»Ženska.«

»Gospa vojvodinja Etanpska?«

»Bistroumnost vaše ekscelence je čudovita!« je vzkliknil Italijan z vseini znaki globokega občudovanja.

»In kaj je hotela vojvodinja?«

»Saj veste, da je gospa Sen-Albanska že tri dni v ječi, odkar je izginila na tako čuden način onale — a pustimo to. No, in gospa vojvodinja Etanpska je hotela poslati gospej De Sen-Alban nekaj sadja, da ji olajša jetništvo.«

Gospod De Monklar je kar odskočil.

Povejmo vse. Pošiljatev ni bila ravno tisto, kar se mu je zdelo najbolj čudno. Preveč dvorskih prijateljev je videl, ki so se končala na ta preprosti način, da bi ga presenetila takšna novica, Neumeven mu je bil samo vzrok pošiljatve.

Zakaj se hoče vojvodinja Etanpska iznebiti gospe Sen-Albanske?

»Ali ni povedala vojvodinja ničesar drugega?«

»Nič drugega, samo to, da moram poslati sadje še danes, danes za vsako ceno.«

»Pa si ji obljudil?«

»Obljudil sem ji!«

»In zdaj?«

»Zdaj bi rad, da mi vi svetujete, gospod veliki profos.«

Gospod De Monklar se je jedva vidno nasmehnul.

»Ali si ne upaš brez mene?«

»Brez vas si ne upam ničesar, odkar sem se posvetil službi vaše ekscelence.«

Za hip je veliki profos potehtal v svojem dnevnem duhu posledice besede, ki jo izpregovori v naslednjem trenutku.

Ako prepove pošiljatev, reši gospo De Sen-Alban, ki mu je malo do nje.

Ako pa jo dovoli, dobi strašno orožje zoper vojvodinjo Etanpsko, ki ji pride prej ko slej na sled, kakšni nagibi so jo vodili.

»Tito,« je rekel z resnim glasom, tudi meni bi bilo težko, ukreniti kaj zoper ukaze vojvodinje Etanpske. Pošlji sadje, ki ga je naročila!«

»Uboga gospa De Sen-Alban!« je zamrmral Italijan.

In to je bil ves nagrobni govor za staro častno damo.

Gospod De Monklar je zapazil, da Tito še ne odhaja.

»Kakšna je druga novica?« je rekel s svojim mračnim glasom.

»Vaša ekscelenca je ugenila, da imam še nekaj na srcu,« je odgovoril spretni Italijan. »Toda druga novica je manj usodna: Našel sem gospoda Sansaka.«

»Ah!«

»Ranjen in izpačen se skriva v majhni hišici neke v Vencenu.«

»Skriva se!« je vzkliknil gospod De Monklar s presenečenjem.

»Ponosen je bil na svojo zunanost; celo nekoliko se je domišljal ubogi De Sansak. Toda zunek z bodalom mu je razcepil obraz, od brade do čela. Zdaj ga je grdoba gledati.«

»Kralj bo nejevoljen,« je povzel veliki profos z brezbrzišnim glasom. »Ali se je zgodilo to v kakem dvoboju?«

»Bil je navaden pretep, ali bolje rečeno, zaseda.«

»Pripravljena gospodu Sansaku?«

»Pripravljena po gospodu Sansaku.«

»Govori jasneje.«

Gospod De Sansak in devet do deset klatežev je hotelo zaklati nekega mladega moža, ki je nevšečen gospodu Sansaku. Toda mladi mož se je branil bolj nego so pričakovali.

»Ali veš njegovo ime?«

»Ve ga tudi vaša ekscelenca, ki bo jako nejevoljna, ko zve, da je ušel iz tistega spopada zdrav in čil.«

»Povej naglo.«

»Manfred! Če ne on, je pa Lantne!«

Iz ust gospoda De Monklarja se je začul vzklik, podoben rjoventju:

»Lantne!«

Val krvi mu je zalil blede lice.

»Prepogostoma se nahajam na svoji poti,« je zarlenčal kakor sam pri sebi. »Ne, ni mi žal, da je ušel živ in zdrav. Kadar ga prime, ga dam nakolesiti živega.«

»To bo nevarna reč,« je zdrznil omeniti Tito, umikaje se proti vratom.

»Nevarna — zakaj?«

»Rokovnjači ljubijo ta dva fanta — in njih je cela armada.«

»Zapomni si,« je dejal De Monklar, odslavlja ga, »če bi moral povesti proti rokovnjačem celo kraljevsko armado — toliko je gotovo, da ne ostane kamen na kamnu njihovega kraljestva. Manfreda in Lantneja dam nakolesiti na trgu Grec, pa je.«

Z zamolklo energijo je izrekel te besede, opasat svoj meč in se odpravil proti Luvru.

Pristop do kralja je bil dovoljen velikemu profosu ob vsaki uri.

Nemudoma so ga odvedli k Francu I.

Mračni, skrčeni obraz vladarja se je razveselil, ko ga je zagledal.

Mari ni bil gospod De Monklar vtelešeno sovraštvo, kazni in maščevanja?

»Dragi moj veliki profos,« mu je rekel z neobičajno prijaznostjo, nestrpno sem vas pričakoval. Gospo Sen Albansko in gospodično De Kroazij že imate na razpolago. Česa še potrebujete, da najdete vojvodinjo Fontenbloško?«

»Sir, včasih izgine kdo tako, da ga ni mogoče več najti.«

»Menda ne mislite reči — gospod De Monklar?«

A veliki profos je prekinil kralja z isto ledeno hladnostjo.

»Sir, če drži rokovnjače Vaše Veličanstvo v šahu in kolje njegove prijatelje — zakaj ne bi držala Vašega Veličanstva v šahu dvorska spletkar?«

»V čudnem tonu mi govorite! Kdo me drži v šahu? O kakšnih prijateljih mi govorite?«

»Sir, v mislih mi je gospod De Sansak. Rokovnjač, ki je prišel izzivat Vaše Veličanstvo v Luvru tik pred njegovo obličje, ga je nevarno ranil in mu popačil obraz za vse žive dni.«

»To je bil Manfred!«

»Da, on. In Lantne, ki se je držnil še več!«

V kraljevem očesu se je zasvetil jezen blisk.

»Gospod De Monklar,« je dejal, »če je resnica, da sta me izzivala ta dva postopača, ali ni bila dolžnost velikega profosa, zabraniti jima to početje?«

»Ne, sir, zato mu ne daste potrebnih sredstev v roki!«

»Tako, česa vendar potrebujete?«

»Polk vojakov, sir, povelje, da naj porušim Dvor Čudežev do tal.«

»To povelje.«

Franc se je obotavljal par trenutkov. Ni se čutil tako varnega na svojem tronu, da ga ljudsko vrenje ne bi moglo vreči v blato in kri.

(Nadaljevanje prili.)

Pozor!
Najcenejše vino! Liter Din 8.—, izbornostarino vino in sladki Prošek, liter Din 20.—, Cafova ulica 7, kino Union.

Iščemo
dobro ohranjene rabljene stole. Ponudbe pod »Stoli« na upravo lista. 391

V gostilni in kavarni »Split«,
Vetrinjska ulica 2, se toči pristno dalmatinsko vino po reklamni ceni Din 10 do 12 liter. Vsak čas se dobijo tudi mrzla in topla jedila in vsak dan sveže morske ribe. Dobi se tudi vedno turška kava in čaj. Se priporoča gostilničar Jovanovič. 395

Najcenejši nakup

OTROŠKE NOGAVICE od Din 5.— naprej; NOGAVICE Z OBROBKOM (Haferlsocken) od Din 10.— naprej; MOŠKE NOGAVICE od Din 4.50 naprej; DAMSKE NOGAVICE od Din 7.— naprej; DAMSKE FLOR-NOGAVICE od Din 12.— naprej; DAMSKE VOLNENE NOGAVICE od Din 18.— naprej; SVILENE NOGAVICE in NOGAVICE iz UMETNE SVILE v vseh barvah in cenah; SPODNJE MAJICE od Din 15.— do 25.— po velikosti; SPODNJE HLAČE od Din 15.— naprej; SVETERJI ZA OTROKE od dinarjev 35.— naprej; SVETERJI ZA DAME od dinarjev 60.— naprej; PLETENE DAMSKE OBLEKE od dinarjev 200.— naprej; D A M S K E R O K A V I C E od dinarjev 14.— naprej; MOŠKE ROKAVICE od Din 16.— naprej itd. — Vrh tega največja izbira trikotaž, pletnin, perila, kravat, ovratnikov, vezanin, čipk, svilenih trakov, toaletnih potrebščin, parfumerije po zelo nizkih cenah. Galoše od Din 110.— naprej, snežne čevlje od Din 95.— naprej. — Lastna pletarna in predtiskarinja! — Prevzame entlanje, ažuriranje in vezenje!

Eksportna hiša LUNA, Maribor, Aleksandrova c. 19

Maske kupijo poceni

Tarlatan m Din 10.—
Sendel blago " " 20.—
Silk " " 20.—
Lame svilu " " 48.—
pol maske od D 3.— naprej

trake, perle, pustni okraski
C. Büdefeldt
Gosposka ulica

Spomnite se CMD!

Brez posebnega obvestila.

Potrni neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresujočo vest, da je naša iskrenoljubljena hčerka, oziroma sestra in nečakinja, gospodična

Ljudmila Köstl

učiteljica v Senovem pri Rajhenburgu
v četrtek, dne 12. februarja ob 20. uri po dolgi, zavrtni boleznini in previdena s tolažili sv. vere, v 22. letu svoje dobe bogudavno preminula.
Pogreb nepozabne pokojnice se bo vršil v nedeljo, dne 15. februarja ob 16. uri iz mestne mrtvašnice v Pobrežju.
Sv. maša zadušnica bo darovana dne 16. februarja ob 7. uri v župni cerkvi sv. Magdalene v Mariboru.

Maribor, dne 13. februarja 1931.
Ivan in Janka Köstl, starši, Dr. Janko, brat, Pavla, sestra in vsi ostali sorodniki. 423